

Międzynarodowe Centrum Finansów Cyfrowych

Opracowanie robocze 05/2023

Finanse alternatywne oraz finanse cyfrowe: problemy konceptualne

Jan Monkiewicz
Paweł Gołąb

Warszawa, czerwiec 2023

MCFC 05 2023 Opracowania robocze

Paweł Gołąb, Jan Monkiewicz

Finanse alternatywne oraz finanse cyfrowe: problemy konceptualne

Streszczenie

Współczesne systemy finansowe przeżywają od początku obecnego stulecia okres dynamicznych zmian. Powodują one, że ich jednolita tkanka, na której były one przez długi czas oparte, ulega erozji i pojawia się mnogość bytów alternatywnych. Istniejące systemy stają się coraz bardziej niejednorodne i coraz mniej przejrzyste. Obok tradycyjnego systemu finansowego, opartego na silnie regulowanych i dysponujących monopolem prawnym pośrednikach finansowych, wyłania się sektor alternatywny. Oparty on jest na często odmiennej infrastrukturze rynkowej, która pozwala na bezpośrednie alokowanie i pozyskiwanie środków finansowych na zasadzie P2P czy B2B oraz na innych regułach i podmiotach pośredniczących. Szczególną rolę w tym procesie zmian odgrywają obecnie innowacje technologiczne, zwłaszcza wszechobecny proces cyfryzacji systemów finansowych.

Stan taki wywołuje zamieszanie pojęciowe oraz konfuzje terminologiczne. Utrudnia to proces komunikacji akademickiej oraz komplikuje prowadzenie porównań wyników badań empirycznych i refleksji teoretycznych.

Celem opracowania jest przeprowadzenie systematyzacji pojęcia oraz dokonanie opisu głównych składowych finansów cyfrowych, a także ukazanie ich szerszego kontekstu. W szczególności zwracamy uwagę na zmieniającą się pod wpływem cyfryzacji architekturę systemów finansowych, charakter dostawców usług finansowych oraz nowe wyzwania w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym.

Finanse cyfrowe są traktowane w poniższym opracowaniu zarówno jako pewna kontynuacja finansów alternatywnych oraz e-finansów, a także jako pewna rzeczywistość równoległa, istniejąca w szerszym otoczeniu. Bazę analizy stanowi krytyczny przegląd literatury przedmiotu, tak krajowej jak i zagranicznej.

1. Uwagi wprowadzające

Współczesne systemy finansowe przeżywają od początku obecnego stulecia okres dynamicznych zmian. Powodują one, że ich jednolita tkanka, na której były one przez długi czas oparte, ulega erozji i pojawia się mnogość bytów alternatywnych. Istniejące systemy stają się coraz bardziej niejednorodne i coraz mniej przejrzyste. Obok tradycyjnego systemu finansowego, opartego na silnie regulowanych i dysponujących monopolem pośrednikach finansowych, wyłania się system alternatywny. Oparty on jest na infrastrukturze rynkowej,

która pozwala na bezpośrednie alokowanie i pozyskiwanie środków finansowych na zasadzie P2P czy B2B, Solarz (2014).

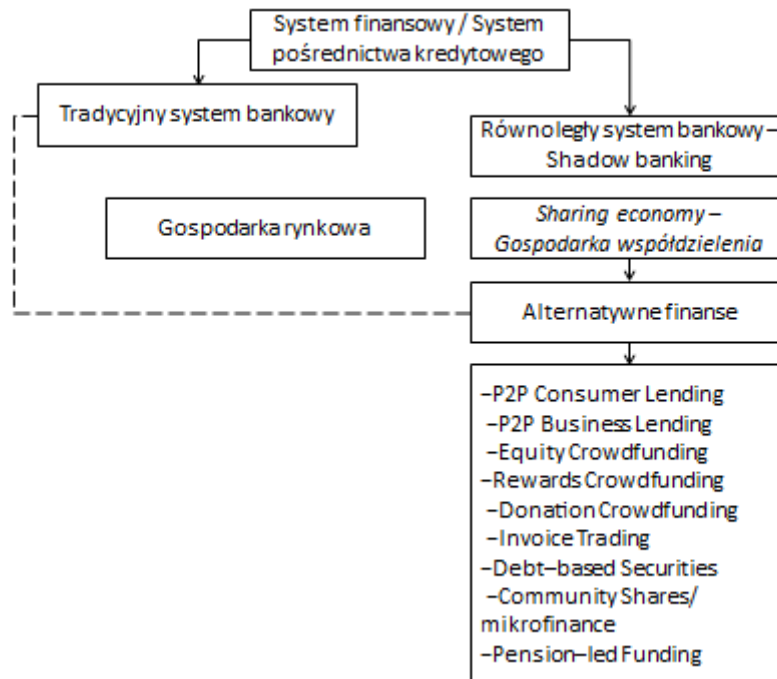
Stan taki wywołuje zamieszanie pojęciowe oraz konfuzje terminologiczne. Te same zjawiska nazywane są nawet w ramach tych samych specjalności w różny sposób, w zależności od przyjętej perspektywy. Utrudnia to proces komunikacji w obszarze badawczym oraz komplikuje prowadzenie porównań wyników badań empirycznych i refleksji teoretycznych. Dotyczy to w szczególności finansów cyfrowych i ich miejsca we współczesnych systemach finansowych. Podstawową kwestią jest zwłaszcza ustalenie ich relacji wobec tak zwanych finansów alternatywnych oraz fintech. Obydwa te terminy są, obok finansów cyfrowych, w szerokim użyciu w aktualnym opisie zmian zachodzących na rynkach finansowych.

Celem opracowania jest przeprowadzenie systematyzacji pojęcia oraz dokonanie opisu głównych składowych finansów cyfrowych, oraz ich szerszego kontekstu. Są one traktowane zarówno jako pewne continuum finansów alternatywnych oraz e-finansów, a także jako pewna rzeczywistość równoległa, istniejąca w szerszym otoczeniu. Bazą analizy jest krytyczny przegląd literatury przedmiotu, tak krajowej jak i zagranicznej.

2. Finanse alternatywne

Finanse alternatywne są pojęciem stosunkowo młodym i słabo rozpowszechnionym w piśmiennictwie akademickim. W literaturze krajowej termin ten pojawił się dotychczas w nielicznych publikacjach. Jako pierwsza w kraju użyła tego terminu w ujęciu systemowym w 2016 roku Aneta E. Waszkiewicz, w artykule opublikowanym w wydawnictwie Uniwersytetu Łódzkiego, *Acta Universitatis Lodzianensis*, Waszkiewicz (2016). W opracowaniu tym zaproponowała ona m.in. definicję nowego terminu oraz także jego klasyfikację. Uznała ona alternatywne finanse za nowy model finansowania, funkcjonujący poza tradycyjnym system bankowym i rynkiem kapitałowym, którego istotą jest wykorzystanie platform internetowych lub stron internetowych do pośrednictwa finansowego. Skłania się ona przy tym do tego by alternatywne finanse były traktowane jako część składowa „shadow banking” tj bankowości równoległej, czy też bankowości cienia. Za tę ostatnią uznaje się bowiem system pośrednictwa kredytowego będący poza tradycyjnym systemem bankowym, obejmujący określone podmioty, jak i działania, FSB (2011). W ten sposób Autorka utożsamia w istocie rzeczy finanse alternatywne z alternatywną bankowością, co nie wydaje się być zgodne z prawdą i z jej własną analizą. Oznaczałoby to bowiem wykluczenie z tej możliwości innych, poza bankami, fragmentów rynku finansowego. Sama jednak sobie zaprzecza, na co wskazuje jej dalsza klasyfikacja zjawiska, przedstawiona w rozpatrywanym opracowaniu/por.rys.1/.

Rys.1 Alternatywne finanse w systemie finansowym

Zródło: Waszkiewicz E. Aneta- Finanse alternatywne-elektroniczne innowacje finansowe, Acta Universitatis Lodziensis, Folia oeconomica 2(319) 2016 s.138

Autorka zwraca uwagę, że alternatywne finanse obejmują szereg różnych modeli pożyczania pieniędzy z wykorzystaniem internetu. Są też formą przekazywania pieniędzy w ramach dotacji czy darowizn.

Za najważniejsze formy alternatywnych finansów, biorąc pod uwagę rozmiary transakcji oraz liczbę zaangażowanych podmiotów, Autorka uznaje platformy pożyczkowe oraz platformy crowdfundingowe.

Wśród platform pożyczkowych wyróżnia ona platformy konsumenckie oraz biznesowe. Te pierwsze,(P2P),to internetowe platformy, w obrębie których indywidualni konsumenci pożyczają sobie nawzajem niewielkie sumy pieniędzy. Te drugie,(B2B),są to internetowe platformy służące finansowaniu sektora MSP przez indywidualnych pożyczkodawców lub podmioty gospodarcze.

Crowdfunding ,z kolei, jest modelem gromadzenia kapitału poprzez zbiórkę niewielkich sum od szerokiego grona inwestorów (indywidualnych lub instytucjonalnych),w celu sfinansowania przedsięwzięcia. Autorka rozróżnia crowdfunding udziałowy/equity based/, nagrodowy/reward based/ oraz donacyjny/donation based/. Ponadto Autorka zalicza do finansów alternatywnych szereg innych instrumentów finansowych i modeli działania. Nie mówi przy tym o tym czy jest to lista skończona i jakie kryteria decydują o tym co się na niej znajduje. Decydujący wydaje się być subiektywnie rozumiany element nowości.

Podstawowe idee zawarte w omawianym opracowaniu znajdują swoje rozwinięcie w monografii Alińskiej Agnieszki- „Alternatywne finanse”, która została wydana kilka lat później, w 2019 roku, Alinska (2019).

W obszernym opracowaniu, liczącym blisko 270 stron, Autorka dokonuje identyfikacji pojęcia sektora finansów alternatywnych oraz jego podstawowych składowych, przeprowadza analizę przyczyn jego rozwoju, omawia jego podstawowe produkty i podmioty i finalnie dokonuje analizy jego powiązań z tradycyjnym sektorem bankowym.

W przeciwieństwie do swojej poprzedniczki, Agnieszka Alińska, opowiada się wyraźnie za instytucjonalnym podejściem do kategorii finansów alternatywnych. Definiuje je „jako sektor obejmujący ogół instytucji, produktów, usług i technologii, związanych z dostarczaniem usług finansowych poza tradycyjnym systemem finansowym”, Alińska (2019), s.8.

W jej opinii sektor finansów alternatywnych składa się niejako z trzech „silosów”. Są to firmy o charakterze technologicznym, świadczące usługi finansowe (fintech), niebankowe instytucje pośrednictwa finansowego (parabanki, shadow banks) oraz neobanki. Przez te ostatnie Autorka rozumie banki cyfrowe, które wykorzystują w swojej działalności głównie platformy cyfrowe.

Autorka podkreśla przy tym ewolucyjny charakter rozwoju sektora finansów alternatywnych i identyfikuje w tym względzie jego trzy podstawowe etapy. Pierwszy to rozwój sektora mikrofinansów, którego rozwój nastąpił zasadniczo dla potrzeb poprawy poziomu inkluzji finansowej. Drugi to pojawienie się shadow banking w odpowiedzi na ograniczenia regulacyjne tradycyjnego sektora bankowego. Trzeci etap to rozwój sektora finansów cyfrowych w odpowiedzi na nowe możliwości technologiczne. Sektor ten jest jej zdaniem wypełniany w chwili obecnej głównie przez neobanki oraz fintech.

W literaturze zagranicznej termin finanse alternatywne pojawił się już w 2013 roku, w niewielkim 15 stronicowym opracowaniu, wydanym wspólnie przez Uniwersytet Kalifornijski z Berkeley, Uniwersytet Cambridge z Cambridge oraz Nesta, brytyjską fundację wspierającą procesy innowacyjne o społecznym znaczeniu, Collins, et al. (2013). Autorzy poświęcili w swoim dziele niewiele miejsca rozważaniom terminologicznym. Wskazali jedynie ogólnie, że finanse alternatywne to pozyskiwanie kapitału poprzez platformy on line, zasadniczo poprzez aktywność osób fizycznych a nie instytucji.

W miejsce szerszych rozważań terminologicznych przyjęli oni listę dziewięciu określonych rodzajów działań, które zakwalifikowali do finansów alternatywnych. To w konsekwencji umożliwiło im na dokonanie statystycznej analizy skali i struktury zjawiska w W. Brytanii a następnie w kolejnych latach w innych krajach i regionach, a w ostateczności i w świecie.

Do tych działalności, które nazwali alternatywnymi modelami finansowania, zaliczyli oni crowdfunding donacyjny, pożyczki typu P2P, pożyczki typu B2B, emisja dłużnych papierów wartościowych, handel fakturami, crowdfunding inwestycyjny, crowdfunding nagrodowy, crowdfunding oparty na udziale w zysku oraz mikrofinanse.

W ślad za tym raportem, w 2015 roku, powołano do życia w ramach Cambridge University wyspecjalizowaną jednostkę organizacyjną pod nazwą Cambridge Centre for Alternative Finance, której głównym przedmiotem zainteresowań stała się aktywność badawcza i edukacyjna w zakresie finansów alternatywnych. Centrum wydaje wiele dzieł poświęconych

finansom alternatywnym a także organizuje cykliczne konferencje naukowe na powyższy temat.

W swoim ostatnio wydanym raporcie, poświęconym analizie globalnego rynku finansów alternatywnych, Centrum rozwija nieco swoje pojmowanie finansów alternatywnych. Mowa jest w nim o tym, że alternatywne finanse obejmują aktywności, które są prowadzone poza tradycyjnym systemem bankowym i tradycyjnym rynkiem kapitałowym. Jak piszą jego Autorzy w raporcie "W szczególności obejmują one (tzn. finanse alternatywne, przyp autorów) pozyskiwanie środków pożyczkowych, inwestycyjnych oraz pozainwestycyjnych różnymi modelami, z wykorzystaniem rynku on line. Klasyczną formą jest wykorzystanie finansowania poprzez tłum czy też w ramach sieci inwestorów detalicznych i profesjonalnych", CCAF (2020). W raporcie wyróżnia się 14 takich modeli, które, z grubsza powtarzają poprzednio przyjętą klasyfikację.

Ogólna globalna wartość rynku alternatywnych finansów w 2018 roku szacowana jest w przywołanym raporcie na blisko \$305 mld. Reprezentuje to wartość funduszy pozyskanych przez alternatywne platformy on line, przez wszystkie grupy poszukujące środków w tym roku. Nawiekszym uczestnikiem rynku są Chiny, z udziałem ok 70%, na drugim miejscu znajduje się USA, z udziałem ok 20% i na trzecim Europa, z udziałem ok 6%, CCAF (2020), s.34. Jest to więc sektor bardzo skoncentrowany geograficznie.

3.Fintech

Mianem fintech określa się obecnie najczęściej dwoistą kategorię. Z jednej strony tak przyjęło się określać wykorzystywanie do świadczenia usług finansowych dynamicznie rozwijającej się pewnej grupy rozwiązań technicznych a z drugiej, tak nazywa się także podmioty, które je tworzą i dostarczają, Zetsche, Buckley (2020).

Samo słowo fintech jest neologizmem powstałym z połączenia dwóch słów- „financial oraz technology”. Definiuje się je najczęściej jako „technologicznie uwarunkowane innowacje finansowe, które mogą prowadzić do nowych modeli biznesowych, zastosowań, procesów lub produktów, z materialnym wpływem na świadczenie usług finansowych”, FSB (2017). W swoim drugim znaczeniu, fintech oznaczają instytucje pozafinansowe, alternatywne wobec tradycyjnego obiegu finansowego, świadczące usługi finansowe w oparciu o swą przewagę technologiczną. Są to z reguły zwinne niewielkie instytucje, oparte na pojedynczych technologiach i oferujące wąski pakiet usług. Obok nich wszakże coraz większego znaczenia na rynku finansowym zaczynają nabierać tzw bigtech, wielkie firmy technologiczne sektora informatycznego i telekomunikacyjnego. Niekiedy fintech w znaczeniu instytucjonalnym, a więc obejmujący obydwie rodzaje podmiotów, jest pisany z dużej litery jako „FinTech”. Sektor FinTech jest częścią sektora finansów alternatywnych, choć technologie fintech mogą być także używane przez podmioty tradycyjnego systemu finansowego.

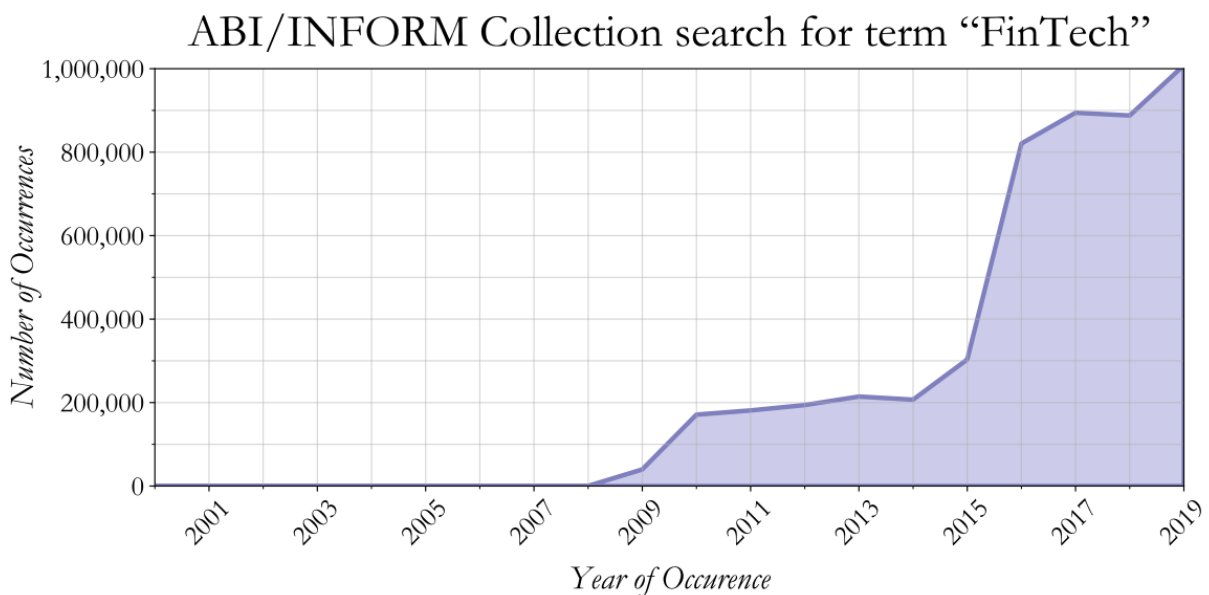
Historycznie termin fintech został użyty po raz pierwszy w 1972 roku na łamach amerykańskiego czasopisma Interfaces przez Abrahama Bettingera, wiceprezesa

Manufacturers Hannover Trust, znanego banku amerykańskiego. W krótkim, dwustronicowym artykule, poinformował on, m.in, że wydział badań operacyjnych tego banku opracował ponad 100 modeli używanych wówczas w działalności bankowej. Około 40 modeli zostało odłożonych i nazwanych „fintech”. Dalej wyjaśnił on, że słowo „fintech” jest akronimem oznaczającym technologię finansową, która obejmuje ekspertyzę bankową połączoną z wykorzystaniem współczesnych technik zarządzania oraz komputerami, Bettinger(1972).

Termin ten wrócił ponownie do szerokiego użycia w ciągu ostatnich 10 lat. Jego popularność wzrosła lawinowo w niespotykanym stopniu. Przeszukanie zasobów informacyjnych znanej amerykańskiej bazy danych ABI/Inform Collection, która gromadzi artykuły opublikowane w czasopiśmie, prace doktorskie, najważniejsze periodyki biznesowe oraz ekonomiczne, wskazuje, że w okresie 2008-2019 użycie terminu fintech w publikacjach na świecie wzrosło 25 krotnie, z około 40 tys rocznie w 2008 do ok.1 miliona publikacji w 2019/por.rys.2/.

Ogromną popularność terminu fintech odnotowano także w niedawno przeprowadzonym badaniu Elseviere odnośnie do tematyki wyświetleń w czołowej międzynarodowej bazie danych SSRN w latach 2016-2018. Okazuje się, że na pierwszym miejscu znalazło się określenie fintech, z liczbą wyświetleń ponad 660 tysięcy, na drugim miejscu znalazło się uczenie maszynowe z liczbą wyświetleń ok.180 tysięcy a na trzecim termin big data o liczbie wyświetleń 159 tysięcy, Tucker(2018).

Rys.2 Użycie słowa Fin Tech w piśmiennictwie światowym

Zródło: Knewton H.S., Rosenbaum Z.A, Towards understanding fintech and its industry, January 16,2020,ssrn.com/abstract=3542438,s.1

Fundamentalne znaczenie dla fintech ma rozwój ich podstawy technologicznej. Podstawa ta ma w znacznym stopniu charakter uznaniowy i zmienny, odzwierciedlając subiektywne oceny piszących oraz zmienność menu technologicznego. Obecnie zalicza się do niej najczęściej:

1. Interfejs programistyczny aplikacji/API, a więc technologię pozwalającą na komunikowanie się różnych aplikacji komputerowych i mobilnych między sobą,

2. Sztuczna inteligencja, rozumiana jako gałąź informatyki, która służy do tego by sprawić, żeby komputery mogły wykonywać czynności będące zazwyczaj domeną ludzi,

3. Uczenie maszynowe /Machine learning/, dział sztucznej inteligencji, zajmujący się tworzeniem systemów samodoskonalących się

4. Internet rzeczy/IoT –Internet of Things/, to system urządzeń elektronicznych, które mogą automatycznie komunikować się ze sobą i wymieniać dane oraz podejmować działania, bez ingerencji człowieka

5. Analityka wielkich baz danych/big data analytics/, termin odnoszący się do możliwości analizy wielkich, złożonych zbiorów danych, z wykorzystaniem nowoczesnych środków technologicznych,

6. Rozproszone bazy danych/Distributed ledger technology-DLT/, systemy cyfrowe do rejestracji transakcji aktywami, gdy zawarcie transakcji i jej szczegóły są zapisywane w wielu miejscach w tym samym czasie,

7. Chmura obliczeniowa, a więc model przetwarzania danych oparty na wykorzystaniu usług informatycznych dostarczonych przez stronę trzecią. Chmura to inaczej usługa, oferowana przez oprogramowanie,

8. Kryptografia, rozumiana jako technologia ochrony danych przed niepożądanym dostępem,

9. Biometria, technologia rozpoznawania automatycznego ludzi na podstawie ich cech zewnętrznych, takich jak np. wzór tęczówki, odciski palców, chód, ruch warg, itp

Połączenie tych technologii z usługami finansowymi tworzy współczesną przestrzeń fintech.

Ilustruje to rys.3

Rys.3 Fintech-technologie i usługi finansowe

Technologia		Usługi finansowe				
Podstawa	Innowacja	Płatności	Oszczędzanie	Pożyczanie	Zarządzanie ryzykiem	Doradztwo finansowe
sztuczna inteligencja	uczenie maszynowe		doradztwo inwestycyjne (roboty)			
			decyzje kredytowe			
big data	analityka predykcyjna	RegTech, wykrywanie nadużyć i oszustw				
			handel aktywami			
rozproszone przetwarzanie danych	blockchain	regulowanie płatności				
		B2B				
			back office i raportowanie			
		waluty cyfrowe				
kryptografia	inteligentne kontrakty	transakcje automatyczne				
	biometria	bezpieczeństwo				
		ochrona tożsamości				
mobilny dostęp do internetu	interfejsy aplikacji	łatwe w użyciu portfele cyfrowe, pulpity finansowe, P2P				
	portfele cyfrowe		crowdfunding			
		interoperacyjność i możliwości rozbudowy				

Źródło: Kabza M, Ochrona konsumentów usług finansowych fintech, w: Gasiorkiewicz L, Monkiewicz J., (red. naukowa) Wyzwania współczesnych rynków finansowych, WZ PW, Warszawa, 2019, s.98

Rozwój fintech wpływa na sektor finansowy wieloma drogami. Do głównych z nich można zaliczyć:

- 1.nasilenie konkurencji w oferowaniu usług finansowych, poszerzenie wyborów dla konsumentów oraz demokratyzacja dostępu do usług finansowych
- 2.podniesienie efektywności działań w świadczeniu usług finansowych, m.in. poprzez rozbudowę rejestrów danych, poprawę systemu zarządzania ryzykiem oraz lepsze rozwiązania sprzedażowe oraz analityczne,
- 3.stworzenie nowych możliwości inwestycyjnych dla tradycyjnych instytucji finansowych,
- 4.poprawę możliwości działania nadzoru finansowego poprzez wykorzystanie nowych aplikacji technologicznych, tzw suptech,

Fintechy wykorzystują obecnie najnowsze możliwości techniczne do dostarczania nowoczesnych usług finansowych, najczęściej za pośrednictwem internetu. W ten sposób stają się one coraz bardziej rzeczywistością cyfrową

4.Finanse cyfrowe

Finanse cyfrowe odnoszą się do cyfrowej części systemu finansowego, obejmując zarówno produkty i usługi finansowe, m.in. internet, karty kredytowe i płatnicze, systemy wymiany elektronicznej, home banking, home investment oraz użycie bankomatów, a także infrastrukturę systemu finansowego. Dodatkowo obejmują one także wszystkie usługi mobilne i aplikacje elektroniczne.

Finanse cyfrowe umożliwiają osobom fizycznym i podmiotom prawnym aktywność na rynku finansowym za pomocą internetu, bez konieczności bezpośredniego kontaktu z instytucją finansową.

Historycznie termin finanse cyfrowe był poprzedzony użyciem terminu finanse elektroniczne lub e-finanse. Pierwszy użył go w swojej pracy opublikowanej w 2001 roku Erik Banks, amerykański bankier z Merrill Lynch, który dokonał w niej pierwszej kompleksowej oceny rozwoju takich finansów w skali globalnej, Banks(2001). W rok później ukazał się w Journal of Financial Services Research artykuł Allen Franklina, McAndrews Jamesa oraz Strahan Philipa zatytułowany „E-finance: an introduction”. Został w nim ponownie podjęty temat wpływu finansów elektronicznych na sektor finansowy. Tamże zdefiniowano także „e finance” jako pojęcie oznaczające dostarczanie usług finansowych przy zastosowaniu komunikacji i przetwarzania elektronicznego, Allen,et.al(2002). Już w tym samym czasie używano niekiedy zamiennie terminu finanse cyfrowe, Guttenio(2002).

W obecnej fazie dyskusji nad systemem finansowym i jego ewolucją coraz ważniejszą rolę zaczyna odgrywać kategoria finansów cyfrowych. Jej delineacji nie poświęca się wszakże w literaturze przedmiotu szczególnej uwagi. W wydanej ostatnio pracy poświęconej przeglądowi stanu badań nad fintech oraz finansami cyfrowymi, kwestia definicji tych kategorii w ogóle nie pojawia się,co trudno wytłumaczyć w sposób racjonalny, Allen,et.al (2020). Wydaje się, że jest to zaniedbanie niesłuszne.

W dotychczasowej literaturze najpełniejszego ujęcia problematyki finansów cyfrowych i ich systematyki dokonano w opracowaniu P.Gomber, J.Koch oraz M.Siering, Gomber,et.al (2017). Autorzy ci wykorzystali do tego celu w bardzo umiejętny sposób koncepcję tzw. sześcianu cyfrowego.

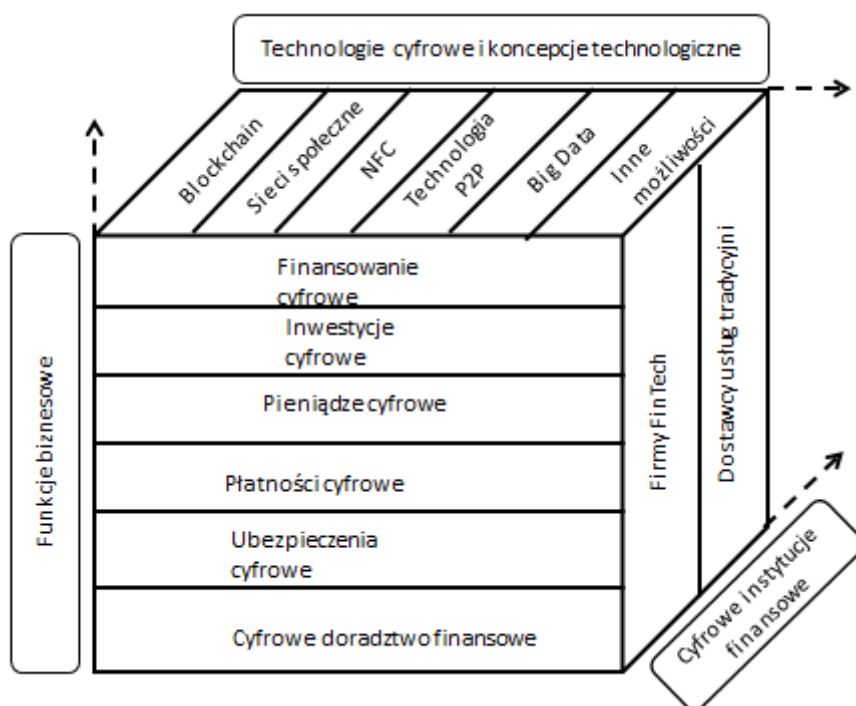
W myśl tej koncepcji, przestrzeń finansów cyfrowych podzielona została na trzy wymiary: funkcje biznesowe w zakresie finansów cyfrowych, technologie i koncepcje technologiczne będące ich aktualną podstawą oraz instytucje finansowe świadczące finansowe usługi cyfrowe. Najważniejszym wymiarem z punktu widzenia zarządzania przedsiębiorstwem oraz biznesu stanowi wymiar funkcji biznesowych w zakresie finansów cyfrowych. Pozostałe dwa wymiary są ściśle zależne od pierwszego: technologie i koncepcje technologiczne umożliwiają realizację określonych funkcji – są narzędziami, natomiast funkcje kreowane są przez instytucje z obszaru finansów cyfrowych.

Wymiary te wzajemnie się uzupełniają, a jednocześnie oddziałują oraz przenikają. Sześcian skonstruowany został tak że każdy obszar wewnątrz może być opisany właściwościami z trzech różnych wymiarów. Wszystkie obszary stanowią pewne podgrupy, które odnoszą się do konkretnego połączenia funkcji biznesowej, określonej technologii i

określonej instytucji. Nie wszystkie obszary muszą być opisane przez każdy z wymiarów, tak samo jak jedna instytucja nie musi być przypisana do jednej funkcji czy technologii.

Ważnymi cechami użytkowymi koncepcji sześcianu jest jego duży poziom ogólności oraz elastyczność kształtowania. Wymiary można rozszerzać o nowe elementy, gdy pojawiają się nowe innowacje lub, jeśli już istniejące, znajdują nowe funkcje biznesowe lub nowych dostawców.

Rys.4 Sześcian finansów cyfrowych

Zródło: Gomber Peter, Koch Jascha, Siering Michael, 2017, Digital finance and fintech: current research and future research directions, Working Paper, January 2017, Journal of Business Economics 87, (2017), s.542

Spróbujmy w naszej dalszej analizie pójść tym tropem i dokonać rozbioru sześcianu cyfrowego według zaproponowanych wymiarów.

3.1 Funkcje biznesowe w obszarze finansów cyfrowych

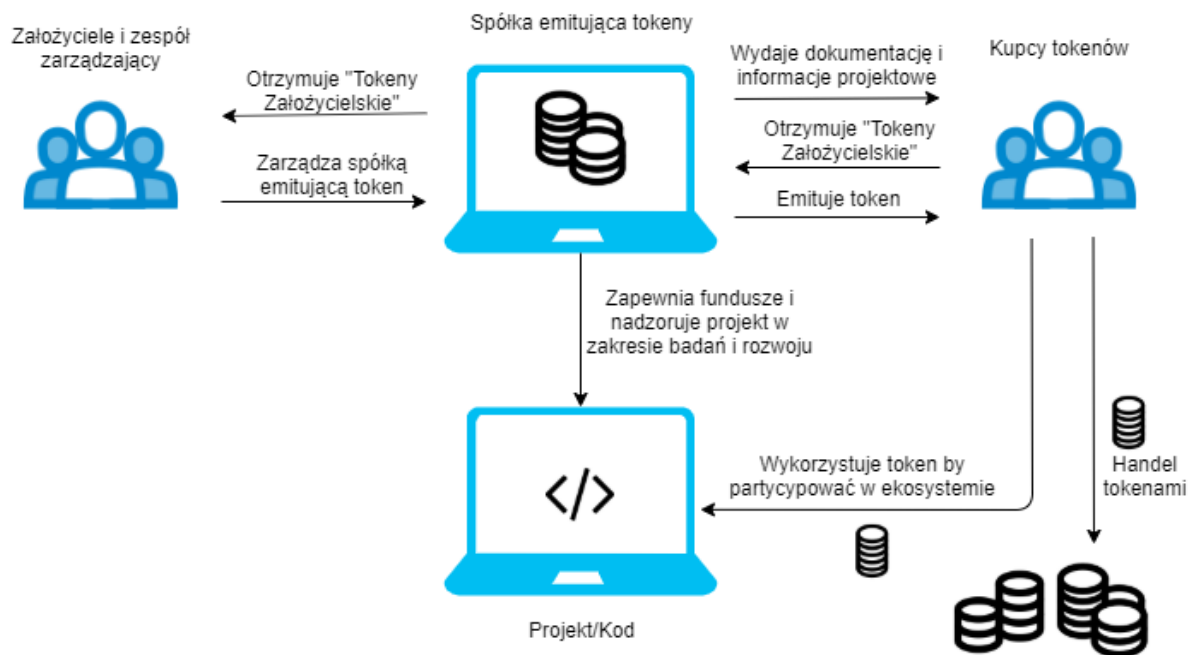
Pierwszym omawianym przez Autorów wymiarem opisującym finanse cyfrowe są realizowane funkcje biznesowe. Zawierają się w nich obecnie, wg autorów koncepcji sześcianu, cyfrowe finansowanie, cyfrowe inwestowanie, pieniądze cyfrowe (kryptowaluty), płatności cyfrowe, cyfrowe ubezpieczenia oraz cyfrowe doradztwo finansowe

Cyfrowe finansowanie

Cyfrowe finansowanie obejmuje wszystkie cyfrowe rodzaje udostępniania kapitału zarówno dla klientów indywidualnych, jak i biznesowych poprzez wykorzystanie internetu. Mogą do tego celu służyć zarówno platformy cyfrowe usług finansowych jak i banki internetowe. może

to polegać na wykorzystaniu elektronicznego faktoringu, czy elektronicznego fakturowania z wykorzystaniem platform on line. Rosnącą częścią cyfrowego rynku finansowania jest crowdfunding, w jego różnorodnych wymiarach/donacyjny, inwestycyjny, nagrodowy, itp./. Ostatnią nowością w tym zakresie jest postępująca tokenizacja finansowania projektów rozwojowych, poprzez rozwój instytucji Initial Coin Offering-ICO. Polega to na emitowaniu przez przedsiębiorcę oznaczonych tokenów dla zgromadzenia środków finansowych.

Rys.5 Schemat procesu ICO

Źródło: Tułodziecka A, Wykorzystanie nowych technologii w sektorze finansowym na przykładzie blockchain. Analiza i ocena, WZ PW, praca magisterska,2019,s.25

Zakupione tokeny mogą być następnie wykorzystane jedynie do zakupów na wydzielonej platformie internetowej. Ocenia się, że w ten sposób pozyskano na świecie w okresie 2017-2018 finansowanie dla ponad 1000 start upów na około 12 mld dolarów, Benedetti, Kostovetsky(2018)

Cyfrowe inwestowanie

Cyfrowe inwestowanie (ang. digital investments) polega na wsparciu dla osób prywatnych, instytucji i firm w decyzjach inwestycyjnych oraz w samodzielnym zarządzaniu transakcjami inwestycyjnymi za pomocą nowoczesnych technologii. Inwestycje za pomocą nowych technologii obejmują handel mobilny, operacje handlu internetowego, handel

społecznościowy, usługi brokerskie online, handel online w obszarze B2C oraz transakcje o dużej częstotliwości w obszarze B2B, Gomber, et. al (2017).

Handel mobilny (ang. mobile trading) odnosi się do handlu papierami wartościowymi wykorzystując urządzenia mobilne takie jak smartfony i tablety za pośrednictwem aplikacji lub specjalnego oprogramowania. Platformy handlu mobilnego oferują dostęp w czasie rzeczywistym do rynków finansowych i możliwość handlu niezależnie od lokalizacji czy pośredników finansowych, doradców, brokerów.

Handel społecznościowy (ang. social trading) jest to nowa forma inwestowania, która jest skutkiem szybko rosnącej popularności sieci społecznościowych (ang. social networks) i rozwijających się nowych technik inwestowania. Polega on na tym, że mniej doświadczeni inwestorzy mogą obserwować lub naśladować (również automatycznie) posunięcia inwestorów bardziej doświadczonych osiągających ponadprzeciętne wyniki. Takie rozwiązanie pozwala na inwestowanie osobom nie posiadającym specjalistycznej wiedzy czy umiejętności analitycznych w zakresie finansów, ponieważ ich rola sprawdza się głównie do kopiowania zachowań innych graczy rynku. Dochodami dla bardziej doświadczonych inwestorów są, po pierwsze, dodatkowe wynagrodzenia od właścicieli platform social-tradingowych, po drugie, jest to możliwość rywalizacji z innymi inwestorami.

Istnieją dwa sposoby uczestnictwa w handlu społecznościowym. Pierwszy sposób to wykorzystanie dedykowanych, specjalistycznych serwisów publikujących wyniki transakcji pozostałych inwestorów i umożliwiające naśladowanie tych transakcji (kopiowanie ich) na własnym rachunku prowadzonym u brokera walutowego. Drugim jest wykorzystanie możliwości platformy transakcyjnej brokera, u którego prowadzony jest rachunek walutowy, jeżeli posiada ona moduł do social tradingu (Forex.com, 2016).

Handel automatyczny, zwany również automatem inwestycyjnym lub robotem inwestycyjnym, umożliwia inwestorom implementację predefiniowanych decyzji inwestycyjnych w oprogramowaniu, które automatycznie inicjuje i zarządza zamówieniami w elektronicznych platformach transakcyjnych najczęściej bez udziału człowieka.

Handel automatyczny, inaczej algorytmiczny (ang. algorithmic trading) „polega na wykorzystaniu elektronicznych platform do składania zleceń przy wykorzystaniu algorytmu do podjęcia decyzji dotyczących czasu realizacji, ceny czy ilości jednostek. Szczególną grupę handlu automatycznego stanowi handel o wysokiej częstotliwości (HFT ang. high-frequency trading). Charakteryzuje się on dużą liczbą wykonywanych operacji w bardzo krótkim czasie (często poniżej sekundy), wykorzystując do tego zaawansowane narzędzia technologiczne i algorytmiczne podejście. Pozycje inwestycyjne są również zmieniane wiele razy w trakcie dnia (nawet do tysięcy razy)..

Pieniądze cyfrowe

Waluty cyfrowe (ang. digital money) czy kryptowaluty stają się coraz bardziej powszechnym zjawiskiem na rynku finansowym. Spełniają one wszystkie funkcje pieniężne, natomiast istnieją jedynie w formie elektronicznej i są głównie wykorzystywane w Internecie.

Kryptowaluty opierają się na zdecentralizowanej sieci i nie są zależne od żadnej instytucji państwowej, są one dystrybuowane i kontrolowane przez ich twórców. Kryptowaluty wykorzystują nowoczesną technologię kryptografii – blockchain (rozproszona struktura danych). Dzięki temu są uznawane przez użytkowników za najbezpieczniejszy środek wymiany wartości ze względu na niemożność podrobienia czy skopiowania takiej waluty oraz na brak instytucji pośredniczących przy wymianie. Na rynku istnieje obecnie ponad 4000 różnych kryptowalut, jednak najpopularniejszą z nich pozostaje Bitcoin (BTC). Pozostałe waluty nazywane są altcoinami – walutami alternatywnymi. Obecnie kryptowaluty nie są uznawane za środek płatniczy, ponieważ brakuje odpowiednich regulacji prawnych w tym obszarze.

Płatności cyfrowe

Płatności cyfrowe definiuje się jako wszystkie płatności, które zostały zainicjowane, zdefiniowane i zrealizowane elektronicznie, Hartmann(2006). Zapotrzebowanie na płatności elektroniczne pojawiło się wraz z rozwojem sklepów internetowych (ang. e-commerce).

Pierwsze elektroniczne rozwiązania płatnicze były silnie powiązane z działalnością bankową i transferem pieniędzy kontami za pośrednictwem banków. Od tamtej pory pojawiają się jednak coraz nowsze rozwiązania, które są bardziej dopasowane do klientów i handlowców. Proces płatności obejmuje przeniesienie pewnej sumy pieniędzy z płatnika na odbiorcę najczęściej za pośrednictwem Internetu, niezależnie od miejsca lokalizacji transakcji.

Płatności elektroniczne można podzielić na trzy kategorie: mobilne, płatności bezpośrednie (P2P) oraz portfele elektroniczne.

Płatności mobilne są definiowane jako przekazanie środków w zamian za towar lub usługę, gdzie telefon komórkowy jest zaangażowany zarówno w inicjowanie, jak i zatwierdzanie płatności. Miejsce płatnika oraz jego urządzenia nie jest istotne.

Płatności bezpośrednie P2P (ang. peer-to-peer lub person-to-person) odnoszą się do transferu środków pomiędzy osobami fizycznymi. Obecnie można wyróżnić trzy modele płatności bezpośrednich. Pierwszy to model nie-bankowy, który wykorzystuje usługi firm zewnętrznych takich jak np. PayPal. Wadą tego modelu jest fakt, że klienci muszą się zarejestrować i udostępnić informacje bankowe, co może powodować obawy dotyczące bezpieczeństwa w stosunku do jeszcze nieznanego dostawcy.

Drugi model to model bankowy, gdzie osoba prywatna wysyła do banku zlecenie wykonania przelewu na konto odbiorcy. Wykorzystując ten model użytkownicy nie muszą rejestrować się u zewnętrznego dostawcy usługi, co może być postrzegane jako bezpieczniejsze rozwiązanie.

Ostatni model jest oparty na kartach, gdzie płatność przetwarzana jest w całości przez system kart kredytowych lub debetowych. Wadą tego modelu jest fakt, iż obie strony transakcji muszą mieć kartę współpracującą z siecią, na której opiera się usługa, Gomber, et.al (2017), s.549.

Termin e-portfel lub portfel elektroniczny opisuje cyfrową pamięć dla pieniędzy elektronicznych, który spełnia większość zadań portfela fizycznego: przechowywanie informacji identyfikacyjnych (dowód, prawo jazdy), upraszczanie płatności gotówkowych

(przelewy, wpłaty/wypłaty środków), przypinanie kart płatniczych czy przechowywanie tymczasowych tokenów, jak np. bilety autobusowe

Kolejną metodą płatności cyfrowych są szybkie przelewy, które są obecnie najbardziej popularną formą płatności w e-commerce. Usługa polega na tym, że wszystkie dane do realizacji płatności uzupełniane są automatycznie a klient jedynie loguje się do banku i autoryzuje płatność. Dzięki takiemu rozwiązaniu nie ma możliwości pomyłki, gdyż wpłata jest księgowana natychmiastowo.

Ubezpieczenia cyfrowe

Sektor ubezpieczeniowy podlega także procesom cyfryzacji, których źródłem są głównie insurtechy. Usługi tego obszaru są skoncentrowane obecnie na wyspecjalizowanych porównywarkach ubezpieczeniowych, rozwoju ubezpieczeń społecznościowych typu P2P, wykorzystaniu wielkich baz danych w procesie oceny ryzyka, internetu rzeczy w procesie zarządzania ryzykiem, oraz na usługach mobilnych, Łańcucki(2019).

Cyfrowe ubezpieczenia grupowe polegają na wykupieniu polisy ubezpieczeniowej poprzez platformę w kilka osób, tworząc grupę – najczęściej dla rodziny czy znajomych. Każdy członek grupy wpłaca z góry ustaloną kwotę ubezpieczenia, która jest dzielona na dwie części. Pierwsza część trafia do firmy ubezpieczeniowej, druga zaś zostaje na wspólnym koncie grupowym na platformie. W przypadku niewielkiej szkody czy poniesionego uszczerbku odszkodowanie wypłacane jest ze współdzielonego konta na platformie, bez utraty ulg. Jest to uproszczenie procesu uzyskania odszkodowania, ponieważ skraca czas rozpatrzenia wniosku oraz redukuje koszty administracyjne (firma ubezpieczeniowa nie ponosi wtedy żadnych kosztów). Platforma otrzymuje również „rekompensatę” za obsługę małych zdarzeń od współpracującego ubezpieczyciela, Ostrowska, Ziemniak (2020).

Ważnym zagadnieniem w zakresie ubezpieczeń jest również zarządzanie ryzykiem i jego ograniczenie w oparciu o dane dostarczane drogą online przez urządzenia klienta (ang. usage based insurance – UBI). Największy postęp w tej dziedzinie jest widoczny w ubezpieczeniach samochodowych. Sensory montowane w samochodach pozwalają monitorować szczegółowe zachowania drogowe kierowcy (np. szybkość, hamowanie, zmiana pasa, przejechany dystans, kategoria drogi) i w oparciu o te dane dokonywać wyceny polisy ubezpieczeniowej. Ubezpieczyciele na życie zastosowali podobne rozwiązanie dla klientów udostępniających swoje wyniki z rejestratorów aktywności, np. pulsometrów. Tacy klienci dostają specjalne bonifikaty oraz mogą mieć obniżoną składkę ubezpieczenia, jeżeli prowadzą aktywny tryb życia.

Cyfrowe doradztwo finansowe

W ostatnich latach znacząco wzrosła liczba witryn i portali porównujących usługi czy produkty z różnych branż np. komputerowej, spożywczej czy z zakresu usług medycznych. Różne artykuły czy usługi są na nich klasyfikowane, analizowane pod względem cech i własności, a następnie poddawane ocenie, tak aby ułatwić innym użytkownikom wybór najkorzystniejszej usługi lub produktu. Badania wykazały, że takie porównywarki mają rzeczywisty wpływ na zachowania konsumentów. Dlatego też, branża finansowa także

zaczęła tworzyć witryny zajmujące się taką analizą w zakresie usług finansowych. Można je podzielić na dwie kategorie: firmy zajmujące się przede wszystkim recenzowaniem produktów (np. targetingphpha.com) oraz takie, które koncentrują się na porównaniu usług firm konkurujących ze sobą (np. comparethemarket.com). Oczywiście, istnieją również dostawcy hybrydowi.

Rozwijają się również społeczności inwestycyjne (ang. trading community), które dyskutują i wymieniają informacje na temat różnych instrumentów inwestycyjnych. Często takie dyskusje i wymiana informacji odbywa się na forach internetowych. Badania wykazały, że wymiana informacji wśród inwestorów może mieć duży wpływ na zachowania inwestycyjne, Gomber, et.al (2017).

Nowością w dziedzinie doradztwa finansowego są algorytmy, które dostarczają propozycje inwestycji indywidualnie dla każdego przedsiębiorcy na podstawie ustalonych danych wejściowych dotyczących celów inwestycyjnych, awersji do ryzyka itp.

3.2.Fundament technologiczny: technologie i koncepcje technologiczne

Drugi wymiar szczęścia finansów cyfrowych obejmuje technologie i koncepcje technologiczne wykorzystywane w nowoczesnych rozwiązaniach świata finansów. Podstawowymi składnikami technologii finansów cyfrowych są obecnie szybki i mobilny Internet, sztuczna inteligencja, urządzenia mobilne, intuicyjne interfejsy użytkownika czy technologie związane z cyberbezpieczeństwem. Poza technologiami, ważne są także kluczowe koncepcje technologiczne, które napędzają ostatnie zmiany i rozwój w dziedzinie usług finansowych. Są to przede wszystkim technologia blockchain, media społecznościowe (ang. social network), komunikacja bliskiego zasięgu, NFC, technologia peer-to-peer oraz Big Data analytics.

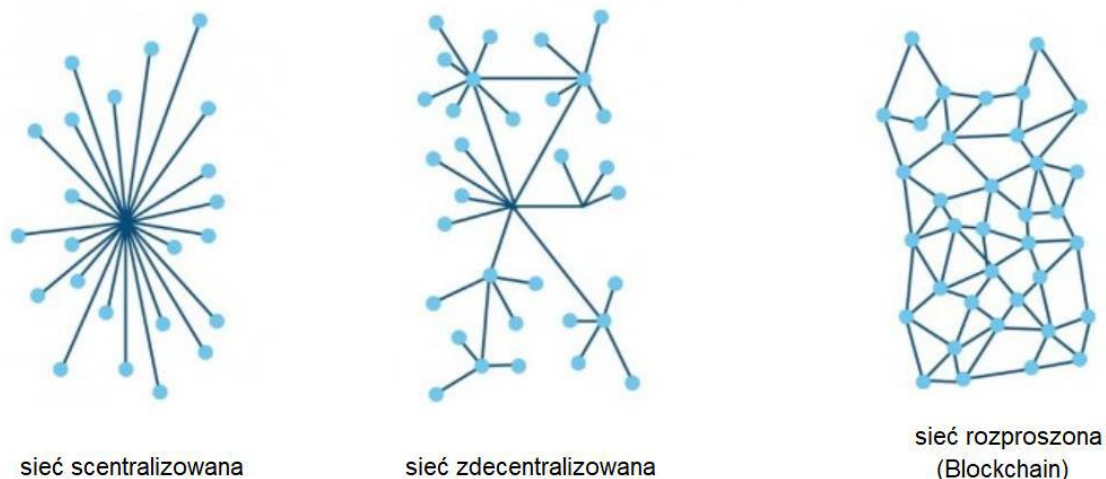
Technologia blockchain

Szczególne miejsce w fundamencie technologicznym odgrywa obecnie technologia blockchain, czyli technologia rozproszonych rejestrów danych. Za K. Piech możemy przyjąć, że „Blockchain to rozproszona baza danych, która zawiera stale rosnącą ilość informacji (rekordów) pogrupowanych w bloki i powiązanych ze sobą w taki sposób, że każdy następny blok zawiera oznaczenie czasu (timestamp), kiedy został stworzony oraz link do poprzedniego bloku, będący zaszyfrowanym „streszczeniem” (hash) jego zawartości.” ,Piech(2016),s.5. Wzbudza ona duże zainteresowanie, nie tylko w świecie finansów, ale również w innych gałęziach gospodarki. Może ona mieć szerokie zastosowanie w wielu innych dziedzinach, jak np. w nieruchomościach, medycynie czy usługach prawnych i wymiarze sprawiedliwości.

Podstawową własnością sieci rozproszonej, co wyróżnia ją spośród pozostałych, jest brak ośrodka centralnego. W porównaniu do sieci scentralizowanej występującej np. w bankach czy sieci zdecentralizowanej, która wciąż zależna jest od centralnego emitenta, struktura rozproszona nie posiada jednostki nadrzędnej. Kluczowym przedmiotem tej technologii jest

generowanie danych, które są zabezpieczone przed fałszerstwem oraz takich, które mogą być współdzielone między użytkownikami. Wszyscy użytkownicy mogą czytać pliki danych i sprawdzać ich prawdziwość i poprawność, natomiast tylko wybrana grupa użytkowników może je aktualizować. Konfiguracja umożliwiająca aktualizacje danych przez wielu użytkowników może usunąć potrzebę centralnych właścicieli, czy centralnych zarządców. Integralność procesu jest gwarantowana poprzez dystrybucję kopii pliku blockchain wszystkim użytkownikom za każdym razem, gdy dodaje się nowy blok danych. Wszyscy mają zaktualizowaną kopię pliku i mogą sprawdzić spójność skrótu.

Rys 5. Schematy trzech różnych struktur sieci

Źródło: Jurczak- Głabska Agata, Analiza i ocena rozwoju sektora fintech, praca magisterska, PW, WZ,2018, s.24

Ze względu na fakt, iż blockchain gwarantuje dokładność danych, może być również używany do tworzenia inteligentnych kontraktów (ang. smart contracts). Są to kontrakty osadzone jako kod w blockchain i wykonywane automatycznie, gdy zaufane zewnętrzne źródło danych potwierdzi osiągnięcie określonej wartości. Przykładem takiego kontraktu będzie umowa ubezpieczenia pogodowego, z której automatycznie wypłaca się odszkodowanie, gdy opady w określonej lokalizacji i w określonym miesiącu przekraczają ustaloną wartość (tzw ubezpieczenia indeksowe)

Podsumowując, podstawowymi cechami blockchain są:

- Rozproszony charakter – wiele kopii jednej bazy danych;
- Każda kopia zawiera komplet danych połączonych ze sobą w łańcuch;
- Każdy użytkownik ma dostęp do całej bazy danych i historii zmian
- Dane są nierozdzielnie połączone i zabezpieczone kryptograficznie
- Konsensus – użytkownicy sieci muszą się zgodzić na przeprowadzenie każdej transakcji.

Sieci społecznościowe(ang. social networks)

Internet łączy użytkowników i pozwala na interakcje społeczne. Serwisy społecznościowe możemy określić jako usługi internetowe, które umożliwiają osobom indywidualnym:

stworzyć publiczny lub półpubliczny profil w ramach ograniczonej sieci, stworzyć listę innych użytkowników, z którymi dzielą połączenie, przeglądać własną listę połączeń użytkowników oraz listy wykonane przez innych użytkowników w ramach danej sieci.

Na takich portalach internetowych, ludzie dzielą się swoimi opiniami i doświadczeniami oraz wymieniają informacje czy prowadzą dyskusje na określone tematy. Łatwa i szybka dostępność sieci społecznościowych sprawia, że są one wykorzystywane również w sektorze finansowym przede wszystkim do przekazywania informacji na temat nowych rozwiązań (działania promocyjne i marketingowe), ale również do współdzielenia informacji handlowych czy informacji na temat korzystnych inwestycji.

Kredytodawcy coraz częściej włączają dane z mediów społecznościowych do procesu oceny zdolności kredytowych. Popularne są również pożyczki udzielane przez znajomych za pośrednictwem internetu.

Komunikacja bliskiego zasięgu – NFC

NFC (ang. Near Field Communication), czyli komunikacja bliskiego zasięgu, jest to standard wykorzystujący pasma radiowe o wysokiej częstotliwości do bezprzewodowej wymiany danych między urządzeniami bez konieczności ich wspólnej konfiguracji. Urządzenia muszą znajdować się jedynie bardzo blisko siebie. NFC jest ustandaryzowane i działa w nielicencjonowanej częstotliwości radiowej

Przykładem aplikacji mobilnej z sektora finansów cyfrowych, która wykorzystuje technologię NFC jest aplikacja do przetwarzania transakcji płatniczych. Urządzenie mobilne, np. smartfon z włączoną obsługą NFC jest zbliżane do urządzenia NFC wbudowanego w kasie sklepowej. Poprzez komunikację bliskiego zasięgu identyfikowany jest płatnik, inicjowana jest transakcja płatności, a następnie wykonywany jest transfer pieniędzy z konta płatnika na konto odbiorcy.

System P2P

Technologia lub system P2P (ang. peer-to-peer) jest to samoorganizujący się system równych, autonomicznych podmiotów (użytkowników), którzy dążą do współdzielenia i wykorzystania rozproszonych zasobów w środowisku sieciowym unikając centralnego usługodawcy czy nadzorca. Takie rozproszone zasoby oznaczają, że uczestnicy współdzielą część swoich własnych zasobów sprzętowych (moc obliczeniowa, pojemność pamięci, pojemność łącza sieciowego). Użytkownicy, w tak zorganizowanym systemie, są również nazywani węzłami (ang. nodes). Węzły te utrzymują akceptowalną łączność i wydajność, bez konieczności pośrednictwa lub wsparcia globalnego scentralizowanego serwera lub nadzorca. Dynamiczny wzrost gospodarki cyfrowej, w szczególności internetowej przyczynił się do powstania platform pożyczkowych P2P, które umożliwiają bezpośrednie wzajemne dopasowanie kredytodawców i kredytobiorców.

Kredytobiorcy składają za pośrednictwem platformy wnioski kredytowe i udostępniają informacje na temat własnej sytuacji finansowej (zarobków, pracy, innych kredytach itp). Pożyczkodawcy szukają klientów spośród tych, którzy złożyli wnioski kredytowe i wybierają osoby, według własnych preferencji sprawdzając poziom ryzyka i ewentualnego zysku, Szpringer(2017).

Analiza wielkich baz danych (Big Data analytics) oraz przetwarzanie w chmurze

W ciągu ostatnich kilku lat nastąpił znaczny wzrost możliwości przechowywania i przetwarzania danych. Dziennie przetwarza się obecnie nawet do kilkudziesięciu razy więcej informacji niż jeszcze kilka lat temu. Nie byłoby to możliwe bez rozwoju sztucznej inteligencji oraz wykorzystania koncepcji przetwarzania w chmurze. Big data (ang.) to dane, których rozmiary i charakter zmuszają do wychodzenia poza sprawdzone metody przechowywania czy przetwarzania. Analityka big data jest możliwa przede wszystkim dzięki zdolności skalowania do dużych wolumenów danych, wsparcia modelowania analitycznego, kalkulowania danych w czasie rzeczywistym, efektywnym wykorzystaniu mocy obliczeniowej oraz wizualnej reprezentacji danych (tabele, grafy czy wykresy), a także wykorzystanie technologii natural language processing. Analiza zestawów danych może spowodować znalezienie nowych korelacji, na przykład w trendach biznesowych czy w zmianach zachowań klientów. Wykorzystanie rozwiązań chmurowych z kolei otwiera rynek przetwarzania dla niewielkich podmiotów.

3.3. Instytucje i rynki finansów cyfrowych

Ostatni wymiar sześcianu finansów cyfrowych to instytucje i rynki finansów cyfrowych, Zetsche, et,al(2020). Co do instytucji finansów cyfrowych jest to bardzo zróżnicowana grupa podmiotów. Obejmuje ona przede wszystkim tradycyjnych dostawców usług finansowych, takich jak banki, ubezpieczenia, firmy inwestycyjne czy zarządzania aktywami, którzy prowadzą działalność z wykorzystaniem technologii cyfrowych. Dokonały one w ostatnich latach w znacznym stopniu cyfryzacji swoich tradycyjnych usług i oferują sprzedaż produktów i usług online z wykorzystaniem internetu.

Obok nich działają przedsiębiorstwa sektora FinTech. Sektor ten tworzą z kolei dwie zróżnicowane grupy podmiotów: zarówno start-upy jak i uznane firmy informatyczne, wchodzące na rynek usług finansowych (ang. Big tech). Firmy sektora FinTech przejęły na starcie usługi finansowe, które były postrzegane jako niszowe i nieopłacalne dla starych graczy. Obecnie zaś usługi te stały się istotne z punktu widzenia biznesowego i stanowią znaczną część dochodu również dla tradycyjnych dostawców usług finansowych. W odpowiedzi na taki rozwój sytuacji firmy te wchodzą często także w związki biznesowe i kapitałowe z firmami sektora FinTech. Obok nich populacja nowych dostawców usług finansowych zaczyna się powiększać o tzw. big techy. Terminem tym określa się istniejące firmy z obszaru technologii informatycznych oraz handlu elektronicznego, takie jak Google, Alibaba, Amazon, Facebook, Tencent, Apple, które niejako przepoczwarzają się w techfiny i rozpoczynają swą operacyjną aktywność na rynku finansowym.

W odróżnieniu od fintech, techfin zaczynają swoją karierę od technologii i danych, do których dodają następnie usługi finansowe. Big tech są także najważniejszymi dostawcami usług przetwarzania w chmurze. Jako techfiny firmy te mają doświadczenie w handlu elektronicznym, sieciach społecznościowych, rozrywce, czy telekomunikacji. Zgromadzone w trakcie tego działania wielkie bazy danych mogą one wykorzystać do świadczenia usług finansowych. Mogą je także sprzedawać dla innych firm finansowych.

Firmy sektora FinTech w istotny sposób zmieniły strukturę oferowanych usług finansowych oraz ich dystrybucję i konsumpcję. Zmieniły także warunki konkurencji dla tradycyjnych

instytucji finansowych. Nie były jednak w stanie uzyskać na razie dominującej pozycji na rynku finansowym, bankowym w szczególności. Są np. nadal słabo reprezentowane w bankowości korporacyjnej dużych i średnich firm. Kredyty sektora FinTech ciągle stanowią niewielką część globalnego rynku kredytowego. W Chinach, gdzie ten udział był najwyższy na świecie, nie przekraczał on wysokości 3% ogólnych kredytów niebankowych, OECD(2020), s13. Przewidywany przez niektórych analityków upadek bankowości tradycyjnej nie nastąpił. Już w 1994 roku Bill Gates miał powiedzieć, że banki są dinozaurami. Od tej pory jednakże aktywa bankowe w USA wzrosły czterokrotnie, z \$3,7 bilionów w 1994 do \$17,4 bilionów w roku 2018. Równocześnie ich liczba spadła o połowę, z około 10.500 do około 5000. Banków jest więc mniej ale za to, są znacznie większe. Rozwój internetu spowodował pojawienie się banków internetowych, ale nie zastąpiły one starych banków bo te same zaczęły oferować usługi cyfrowe dla swoich klientów, Stulz(2019).

Oprócz instytucji komercyjnych świat instytucji finansowych obejmuje także nadzór nad cyfrowym sektorem finansowym, w tym finansowy nadzór ostrożnościowy a także nadzór poza finansowy. Ten ostatni obejmuje nadzór nad systemami teletechnicznymi, w szczególności w zakresie cyberbezpieczeństwa oraz nadzór nad ochroną prywatności i wykorzystaniem danych osobowych. Zadania oraz struktura nadzoru rynkowego jest odmienna od tej, która dominowała w czasach analogowych. Występuje w niej znacznie więcej elementów technicznych i horyzontalnych. Ogromnego znaczenia nabierają zagadnienia ochrony praw i interesów konsumentów. Równocześnie zmieniają się instrumenty nadzorcze, które w znacznie szerszym stopniu wykorzystują technologie cyfrowe.

Zagadnienia cyfrowych rynków finansów skoncentrowane są w obecnych badaniach i literaturze zasadniczo wokół trzech zagadnień: konkurencji na rynku finansowym, regulacji i nadzoru nad rynkiem w warunkach jego cyfryzacji oraz kwestii ochrony konsumenta, w tym zwłaszcza zagadnień wykluczenia finansowego i metod przeciwdziałania.

4. Uwagi końcowe

Systemy finansowe są złożonymi agregatami, zawierającymi elementy powstałe w przeszłości, jak i nowe, będące wytworem nowych możliwości i potrzeb dnia dzisiejszego. Systemy te są równocześnie tworami żywymi, w ramach których zachodzą nieustanne procesy konkurencji oraz także kształtują się zasady i sieci współpracy. Kierunki przyszłej ewolucji tych systemów nie są nam znane z góry i nie mogą być przez nikogo zadekretowane, choć interwencje regulacyjne mają istotny wpływ na kształt istniejących systemów. Zrozumienie przesłanek zachodzących zmian jest ważną okolicznością, która może pozwolić na odczytanie nadchodzących wydarzeń. Diagnoza taka jest zagadnieniem złożonym. Wymaga ona interdyscyplinarnego podejścia i szerokiej, globalnej perspektywy. Wymaga także stałej obserwacji zachodzących wydarzeń i wykorzystywania nowych narzędzi, modeli i technik analitycznych.

Literatura

Agarwal S, Zhang J, Fintech,lending and payment innovation: a review, ssrn.com/abstract=3673248

Al-Blooshi L, Nobanee H, Application of artificial intelligence in financial management decisions: a mini review, Abu Dhabi University,ssrn.com/abstract3530140 .

Alińska A, Alternatywne finanse, CeDeWu, Warszawa,2019

Allen F, et.al, E-finance:an introduction, Journal of Financial Services Research, 2002,22,1/2,ss.5-27,

Banks Erik, E-finance:the electronic revolution, John Wley and Sons,2001

Bettinger A, 1972,Fintech-a series of 40 time shared models used at Manufacturers Hanover Trust Company,Interfaces,2,ss.62-63

Branzoli N, Supino I, Fin tech credit: a critical review of the empirical literature, Banca d'Italia, Occasional Papers, Number 549,March 2020

CCAF(2020),The Global Alternative Finance Market Benchmarking Report, Cambridge

Colinns L, Swart R, Zhang B, The rise of future finance, The UK alternative finance benchmarking report, Neta,University of California, Cambridge University, December 2013

Cong L,(2019)Alternative data in fintech and business intelligence, October 10.2019,ssrn.com/3521349

Chen M,A, Wu X,Yang B, (2019) How valuable are fintech innovation? The Review of Financial Studies,vol32,no 5,ss.2062-2106

FSB (2011),*Shadow Banking: Strengthening Oversight and Regulation Recommendations of the Financial Stability Board.*

FSB(2017),Financial stability implications from fintech. Supervisory and regulatory issues that merit authorities'attention

Gattenio, Ch. A. Digitizing finance: Views from the leading edge. (Special Section: Digitizing Finance).Financial Executive, vol. 18, no. 2, Mar. 2002,

Gomber P, Koch J, Siering, (2017), Digital finance and fintech: current research and future research directions, Working Paper, January 2017,The Journal of Business Economics, 87(2017) ss.537-580

Hartmann M.E,(2006),E payment evolution, in: Lammer T. (ed) ,Handbuch e-money, e-payment and m-payment, Physica Verlag, Heidelberg

Hausberg J.P, Liere-Nethenel K, Packmohr S, Pakura S, Vogelsang K(2019), Research streams on digital transformation from a holistic business perspective: a systematic literature review and citation network analysis, Journal of Business Economics,89,s.931-963

Jurczak-Głabska A (2018), Analiza i ocena rozwoju sektora fintech, praca magisterska PW,WZ,2018

Kabza M(2019),Ochrona konsumentów usług finansowych fintech, w: Gasiorkiewicz L, Monkiewicz J., (red.naukowa) Wyzwania współczesnych rynków finansowych, WZ PW,Warszawa,2019

Kayal P, Purnima R, Bitcoin in the literature of economics and finance: a survey, National University of Singapore, [ssrn.com.abstract=3573248](https://ssrn.com/abstract=3573248)

Knewton H.S., Rosenbaum Z.A, Towards understanding fintech and its industry, January 16,2020,ssrn.com/abstract=3542438

Łańcucki J(2019),Wpływ innowacyjnych technologii na funkcjonowanie rynku ubezpieczeniowego, Prawo Asekuracyjne,2/2019,ss.6-22

Motylska - Kuzma A(2018),Quo vadis? - innowacyjne i alternatywne źródła finansowania, w: Finanse, rynki finansowe, ubezpieczenia nr2/2018(92),s.137-147

Nowicka K. Łobejko S,, Szpringer W(2018), Biznes cyfrowy: technologie, modele, regulacje, SGH,2018

OECD(2020) Digital disruption in banking and its impact on competition

Omarova S.T(2019) ,New tech versus new deal: fintech as a systemic phenomenon, Corner Law School, Legal Studies Research Paper Series No 18-39,Yale Journal of Regulation, Vol.36/2019, pp.735-793

Ostrowska M. Ziemniak M. P(2020),The concept of P2P insurance: review of the literature and EIOPA report, Prawo Asekuracyjne,1(102),2020,ss.31-48

Piech K (red) (2016), Leksykon pojęć na temat technologii blockchain oraz kryptowalut, Warszawa, MC

Solarz J.K(2014), Shadow banking: systemowa innowacja finansowa, SAN,Studia i Monografie, Łódź-Warszawa 2014,Nr 52

Stultz R,M (2019), Fintech,Bigtech and the future banks, Ohio State University, Fisher College of Business Working Paper Series, WP 2019.03.020

Szpringer W (2017), Nowe technologie a sektor finansowy, Poltext, Warszawa, 2017

Torontocenter (2017) Fintech, regtech and supotech, Toronto

Tucker D(2018),The fast moving world of fntech is now a fast growing research topic, www.elseviere.com,October 8,2018

Tułodziecka A (2019), Wykorzystanie nowych technologii w sektorze finansowym na przykładzie blockchain. Analiza i ocena, WZ PW ,praca magisterska,2019

Waszkiewicz A (2016), Finanse alternatywne-elektroniczne innowacje finansowe, Acta Universitatis Lodzianensis, Folia oeconomica, 2 (319) 2016, s.135-152

Zetsche D, Arner D.W, Buckley R.P (2020), Fintech toolkit: smart regulatory and market approaches to financial technology innovation, GIZ GmbH, April 2020

Międzynarodowe Centrum Finansów Cyfrowych (International Centre for Digital Finance)

Cele:

1. Działa na rzecz rozwoju społecznie odpowiedzialnych finansów cyfrowych oraz ich inkluzywnego charakteru.
2. Inicjuje aktywności służące lepszemu rozumieniu i wykorzystaniu finansów cyfrowych oraz innowacji finansowych.
3. Organizuje platformy współpracy interesariuszy finansów cyfrowych, instytucji rynkowych, inwestorów, konsumentów, instytucji sektora publicznego oraz społeczności akademickiej.

Formy działania:

- prowadzi badania teoretyczne i aplikacyjne w obszarze finansów cyfrowych
- prowadzi działalność edukacyjną w obszarze finansów cyfrowych,
- organizuje seminaria i konferencje krajowe i międzynarodowe
- wspiera współpracę krajową oraz międzynarodową w obszarze swojej aktywności
- monitoruje rozwój finansów cyfrowych i ich skutków społecznych
- realizuje inne aktywności i inicjatywy związane z celami jego działania